BESCHIKKING No. 7-56

van 15 februari 1956

houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien de Artikelen 4, 47 en 65 van het Verdrag en § 12 van de Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen,

Gelet op Beschikking No. 37-53 van 11 juli 1953 met betrekking tot de datum van inwerkingtreding van de verbodsbepaling inzake de afspraken voorzien bij Artikel 65 van het Verdrag *(Publicatieblad van de Gemeenschap van 21 juli 1953, blz. 153)*,

Gelet op de ingediende verzoeken dd. 18 en 31 augustus 1953, alsmede de aanvullende verzoeken dd. 22 december 1955 en 6 februari 1956,

Voorts gelet op de onderstaande overwegingen:

Onderstaande kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken

Gewerkschaft der Steinkohlenzeche Petrus Segen, Niederstüter
Concordia Bergbau AG, Oberhausen
Bergwerksgesellschaft Dahlbusch, Gelsenkirchen
Hamborner Bergbau AG, Duisburg-Hamborn
Friedrich Thyssen Bergbau AG, Duisburg-Hamborn
Bergwerksgesellschaft Hibernia AG, Herne
Niederrheinische Bergwerks AG, Neukirchen
Langenbrahm Steinkohlenbergbau AG, Essen
Bergbau AG Constantin der Große, Bochum
Diergardt-Mevissen Bergbau AG, Rheinhausen
Emscher-Lippe Bergbau AG, Datteln
Bergbau AG Ewald-König Ludwig, Herten
Dortmunder Bergbau AG, Dortmund
Hansa Bergbau AG, Dortmund
Erin Bergbau AG, Castrop-Rauxel
Gewerkschaft des Steinkohlenbergwerks Haus Aden, Herten
Gewerkschaft des Steinkohlenbergwerks Victoria Mathias, Essen
Steinkohlenbergwerk Westfalen AG, Ahlen

zijn in hun overeenkomsten van 13 december 1955, aangevuld met de overeenkomsten van 6 februari 1956, overeengekomen gedurende het tijdvak van 1 april 1956 tot en met 31 maart 1959 gemeenschappelijk de van hun bedrijven afkomstige brandstoffen op de gemeenschappelijke markt te verkopen.

Deze kolenmijnondernemingen hebben tot nu toe tezamen met verreweg het grootste gedeelte van de overige kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken samengewerkt in een algemene organisatie voor de verkoop van Ruhrkolen, welke vóór de instelling van de gemeenschappelijke markt voor kolen was opgericht; zij hebben echter in het kader van bovenstaande overeenkomsten besloten de verkoop door middel van deze organisatie per 31 maart 1956 te staken.

De totale productie van steenkool en de totale voortbrenging van steenkoolcokes van het Ruhrbekken hebben, met uitzondering van de productie van enkele kleine mijnen, betrekking op onderstaande hoeveelheden:

Kolenjaar	Steenkool		Steenkoolcokes	
	in millioen ton	in % v. de gem. markt	in millioen ton	in % v. de gem. markt
1953/54	116,6	*49,1*	31,8	*53,—*
1954/55	119,7	*49,4*	30,6	*49,7*
1955/56	121,5	*49,—*	35,2	*50,1*

De ondernemingen van het Ruhrbekken gebruiken een gedeelte van deze totale hoeveelheid zelf (eigen verbruik door de mijnen, kolen voor gebruik in aan de mijnen toebehorende cokesfabrieken en briketfabrieken), een gedeelte voeren zij uit naar derde landen en een ander gedeelte zetten zij zonder gemeenschappelijke verkoop aan verbruikers op de gemeenschappelijke markt af („Werkselbstverbrauch", contracten voor bijzondere leveringen, regionale afzet in Nordrhein/Westfalen), zodat de resterende hoeveelheid, welke op grond van de gemeenschappelijke verkoop op de gemeenschappelijke markt wordt afgezet bedraagt:

Kolenjaar	Steenkool in millioen ton	Steenkoolcokes in millioen ton
1953/54	47,129	14,312
1954/55	50,029	15,262
1955/56	44,966	14,593

Van deze hoeveelheid zullen de kolenmijnondernemingen welke zich krachtens de op 13 december 1955 gesloten overeenkomst terzake van gemeenschappelijke verkoop in de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft hebben verenigd, ongeveer een derde gedeelte verkopen d.w.z.—op basis van de gegevens voor het kolenjaar 1955-56 — ongeveer de volgende hoeveelheden:

	Steenkool	Steenkoolcokes
in millioen ton	14,417	5,801
aandeel in de productie van het Ruhrbekken	*11,9 %*	*16,5 %*
aandeel in de productie van de gemeenschappelijke markt	*5,8 %*	*8,3 %*

Een zodanige gemeenschappelijke verkoop is in het belang van een betere brandstoffenverdeling, aangezien zowel met het oog op de velerlei soorten en grootten, als met het oog op het gedifferentieerde karakter van de vraag, de zelfstandige verkoop van brandstoffen door de afzonderlijke kolenmijnondernemingen

— zowel voor de ondernemingen zelve als voor de handelaren en verbruikers oneconomisch zou zijn,

— voorts bij een teruglopende vraag aanleiding zou geven tot grote onderscheiden in de werkgelegenheid van de verschillende kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken en daardoor tot sociale spanningen onder de in het bekken tewerkgestelde werknemers zou leiden,

— tenslotte bij een overmatig grote vraag naar Ruhrkolen — een toestand die zonder meer de vaststelling van een ernstige toestand van schaarste binnen de Gemeenschap niet behoeft te rechtvaardigen — ongelijkheden ten aanzien van de bevoorrading van de verbruikers of handelaren zouden optreden.

De in § 2, 2de alinea, en § 6, 2de alinea, van de akte van oprichting van de vennootschap geopende mogelijkheid eveneens zodanige brandstoffen te verkopen,

— welke niet uit de bedrijven van de vennoten afkomstig zijn of

— welke uit zodanige bedrijven (mijnvelden, gedeelten van mijnvelden, schachtinstallaties, cokesfabrieken en briketfabrieken) afkomstig zijn, welke de vennoten na het sluiten van de overeenkomst in eigendom, vruchtgebruik, pacht of anderszins in gebruik hebben verkregen,

kan er echter toe leiden dat de invloed van het verkoopkantoor op de markt wordt uitgebreid op een wijze, welke niet verenigbaar is met de bepalingen van Artikel 65 sub 2 van het Verdrag.

Een zodanige uitbreiding van de verkoop van brandstoffen leidt, voor zover deze tot een hoeveelheid van 500.000 ton per jaar beperkt blijft, nog niet tot een dergelijke uitbreiding van de marktbeïnvloeding; voor wat betreft een verdere uitbreiding van deze verkoop boven genoemde hoeveelheid dient de Hoge Autoriteit zich daarentegen het recht voor te behouden overeenkomstig de bepalingen van Artikel 65 sub 2 van het Verdrag een nauwkeurig onderzoek met betrekking tot de omstandigheden in te stellen.

Op grond hiervan kan ten aanzien van de in § 2, 2de alinea en § 6, 2de alinea, van de akte van oprichting voorziene mogelijkheid slechts ontheffing worden verleend voor een hoeveelheid van 500.000 ton per jaar, terwijl echter voor verdere hoeveelheden telkenmale afzonderlijke aanvragen om ontheffing behoren te worden ingediend.

Terzelfder tijd hebben ook de overige kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken — met uitzondering van enkele kolenmijnondernemingen met een geringe productie — zich voor gemeenschappelijke verkoop verenigd in twee andere verkoopkantoren met een productie van ongeveer dezelfde omvang, namelijk in de Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft en in de Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft.

Alle aan deze drie verkoopkantoren van Ruhrkolen deelnemende kolenmijnondernemingen hebben terzelfder tijd zekere gemeenschappelijke organisaties in het leven geroepen. Voor een gedeelte van deze organisaties behoeft geen ontheffing in de zin van Artikel 65 sub 2 van het Verdrag te worden verleend, daar aan hen geen taken zijn opgedragen welke zijn geëigend de mededinging op de gemeenschappelijke markt te beperken; hiertoe behoren:

— de Ruhrkohlen-Exportgesellschaft mit beschränkter Haftung welke met de verkoop van brandstoffen in gebieden buiten de gemeenschappelijke markt is belast;

— de Ruhrkohlen-Beratungsgesellschaft mit beschränkter Haftung, welke in het bijzonder is belast met de onderzoekings- en ontwikkelingswerkzaamheden met betrekking tot het volledige technische en economische gebruik van kolen, alsmede met de samenwerking op het gebied van de kwaliteit, de gemeenschappelijke propaganda voor Ruhrkolen, het marktonderzoek en de observatie van de markt, alsmede met de behandeling van vraagstukken op het gebied van het vervoer;

— de Ruhrkohle-Treuhandgesellschaft mit beschränkter Haftung, welke in „Treuhand" is belast met de uitvoering van boekhoudkundige, geld- en afrekeningszaken, het beheer van vermogensbestanddelen, alsmede van het ponskaartensysteem.

Ten aanzien van een ander gedeelte van deze gemeenschappelijke voorzieningen, namelijk ten aanzien van de oprichting van het Gemeenschappelijk Bureau, de Commissie voor het opstellen van de normen en de besluiten van genoemde Commissie, alsmede ten aanzien van bepaalde financiële voorzieningen, heeft de Hoge Autoriteit bij haar Beschikking No. 8-56 van 15 februari 1956 *(Publicatieblad van de Gemeenschap, blz. 70/56)* krachtens Artikel 65 sub 2, en Artikel 53 eerste alinea sub *a)* van het Verdrag ontheffing van de verbodspaling verleend, voor zover deze gemeenschappelijke organisaties noodzakelijk zijn ter verwezenlijking van de doelstelling van elk van de drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen, namelijk de aanmerkelijke verbetering van de verdeling der brandstoffen met inachtneming in het bijzonder van de verhoudingen in de kolenmijnindustrie.

Bij overschrijding van de hierbij vastgestelde grenzen zijn echter de concurrentie beperkende onderlinge overeenkomsten, besluiten of praktijken van alle bovengenoemde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken of van alle drie verkoopkantoren, krachtens Artikel 65 sub 1 van het Verdrag ontoelaatbaar; hiervan kan ook krachtens Artikel 65 sub 2 van het Verdrag geen ontheffing worden verleend, daar de betrokken ondernemingen hierdoor in staat zouden zijn voor een aanzienlijk deel van de kolenproductie der Gemeenschap de prijzen te bepalen en de produkten of de afzet te beheersen.

Dientengevolge dient bij deze ontheffing de instandhouding van de onafhankelijkheid van de drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen, en in het bijzonder de mogelijkheid tot ontwikkeling van een eigen productie- en verkooppolitiek binnen elk verkoopkantor door middel van doelmatige beperkingen en voorwaarden te worden verzekerd.

Hiermede zou niet verenigbaar zijn,

— dat de voor de leiding van een verkoopkantoor verantwoordelijke directeuren tegelijkertijd een functie van directeur van een ander verkoopkantoor, van voorzitter van het Gemeenschappelijk Bureau, van directeur van de Ruhrkohlen-Exportgesellschaft of van directeur van de Ruhrkohle-Treuhandgesellschaft zouden uitoefenen,

— dat de agenten of de vertegenwoordigers van een verkoopkantoor terzelfdertijd als agent of vertegenwoordiger van een ander verkoopkantoor zouden optreden,

— dat het verkoopkantoor de bij hetzelve gekweekte gelden hetzij door middel van leningen, hetzij door middel van zekerheidsstelling, aan een ander verkoopkantoor of een bij een ander verkoopkantoor aangesloten kolenmijnonderneming, ter beschikking zou stellen,

— dat een wijziging van de akte van oprichting van de vennootschap, van de besluiten van de algemene vergadering, van de raad van toezicht of andere organen van het verkoopkantoor afhankelijk zou zijn van de medewerking van zodanige ondernemingen, welke niet aan dit verkoopkantoor deelnemen.

De aan de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft deelnemende kolenmijnondernemingen zijn, voor zover zij krachtens de Beschikking van de Hoge Autoriteit No. 8-56 van 15 februari 1956 bevoegd zijn tot samenwerking in het kader van het Gemeenschappelijk Bureau en de Commissie voor het opstellen van de normen, eveneens verplicht van de hun in de statuten van het verkoopkantoor, het Gemeenschappelijk Bureau en de Commissie voor het opstellen van de normen alsmede in de besluiten van genoemde commissie verstrekte bevoegdheden gebruik te maken ter verwezenlijking van het doel dezer samenwerkingegalisatie van soorten en grootten, egalisatie van de werkgelegenheid, opheffing van ongelijkheden, indien niet aan de gehele vraag kan worden voldaan.

Een gemeenschappelijke verkoop verschaft de daarbij betrokken mijnbouwondernemingen een aanzienlijke invloed op de markt, waardoor op zijn beurt wederom de mogelijkheid wordt geschapen bij een verkoopregeling tegenover verbruikers of handelaren praktijken toe te passen, welke in strijd zijn met de bepalingen van Artikel 4 sub *b* en *d* van het Verdrag, in het bijzonder met het verbod van discriminatie en verdeling van de markt.

Dientengevolge dienen de betrokken kolenmijnondernemingen, onverminderd de bijzondere bepalingen van de onderhavige beschikking terzake van de overeenkomsten van 6 februari 1956 met betrekking tot de handelsregeling aan de hand van geëigende voorschriften verplicht te worden de verbodsbepalingen van Artikel 4 sub *b* en *d* van het Verdrag in acht te nemen.

Genoemde voorschriften zouden in het bijzonder worden overtreden, indien de betrokken kolenmijnondernemingen of het verkoopkantoor hun afnemers (groothandelaren of verbruikers), hetzij direct, hetzij indirect (bijv. door bemoeilijking van het reserveren van lichterruimte) zouden verhinderen de gekochte brandstoffen in strijd met de leveringsvoorwaarden, af-mijn, af-mijnhaven of fob Duisburg-Ruhrort in ontvangst te nemen en zelf te vervoeren of zulks door een daarmede door hem belaste onderneming te doen vervoeren.

De betrokken kolenmijnondernemingen of het verkoopkantoor zouden voorts ook dan in strijd met deze voorschriften handelen, indien zij — voorzover in hun leveringsvoorwaarden kortingen bij verkoop aan groothandelaren in de eerste hand zijn voorzien — deze kortingen slechts dan zouden verlenen, indien de groothandelaar in de eerste hand de brandstoffen rechtstreeks aan bepaalde verbruikers of kleinhandelaren wederverkoopt, doch dezelfde kortingen zouden weigeren te verlenen, indien de groothandelaar de brandstoffen aan groothandelaren in de tweede hand verkoopt voor wederverkoop aan verbruikers of kleinhandelaren.

De betrokken kolenmijnondernemingen zijn bij de overeenkomsten van 6 februari 1956 overeenkomen, op welke voorwaarden de Mausegatt Ruhrkohlen - Verkaufsgesellschaft, waaraan deze ondernemingen voor de gemeenschappelijke verkoop van hun brandstoffen deelnemen,

— rechtstreeks aan verbruikers of handelaren levert,

— verbruikers of handelaren van de rechtstreekse bevoorrading uitsluit.

Krachtens deze overeenkomsten zijn met betrekking tot de vaststelling van de verbruikers of handelaren, aan wie rechtstreeks zal worden geleverd, in tegenstelling tot de verbruikers of handelaren, die van rechtstreekse levering zijn uitgesloten, in het bijzonder de volgende criteria voorgeschreven:

— ten aanzien van de verbruikers:

een verbruik van tenminste 30.000 ton brandstoffen per jaar;

— ten aanzien van de handelaren:

een afzet binnen een bepaald verkoopgebied (1) van tenminste 12.500 ton brandstoffen per jaar van een verkoopkantoor,

voorts een afzet binnen hetzelfde verkoopgebied van tenminste 25.000 ton brandstoffen per jaar van de Ruhrkolenverkoopkantoren,

voorts een afzet binnen hetzelfde verkoopgebied van tenminste 40.000 ton brandstoffen per jaar uit de productiebekkens der Gemeenschap,

alsmede tenslotte een afzet binnen de gemeenschappelijke markt van tenminste 75.000 ton brandstoffen per jaar uit de productiebekkens der Gemeenschap.

Zodanige overeenkomsten houden een verdeling in van de afnemers en de markt in de zin van Artikel 4 sub *d)* en 65 sub 1 van het Verdrag.

Ten aanzien van zodanige overeenkomsten kan echter krachtens Artikel 65 sub 2 van het Verdrag ontheffing van de verbodsbepaling worden verleend, voorzover het daarbij gekozen stelsel ten gevolge heeft:

— dat het tot een aanmerkelijke verbetering van de handel in brandstoffen bijdraagt,

— dat hierdoor geen verdere beperkingen worden mogelijk gemaakt dan krachtens het doel hiervan noodzakelijk is en dat hierdoor noch de producent noch de handelaar in staat worden gesteld ten aanzien van een belangrijk gedeelte van de brandstoffen de afzet te beheersen of te beperken,

— dat het niet strijdig is met het verbod van discriminatie (Artikel 4 sub *b)* van het Verdrag).

De overeenkomsten van de kolenmijnondernemingen om geen brandstoffen te leveren aan verbruikers met een verbruik van minder dan 30.000 ton brandstoffen per jaar, doch deze naar de handelaren te verwijzen, beantwoorden aan deze voorwaarden, daar deze afbakening

— volgens objectieve en niet-discriminerende criteria geschiedt

— en tot een aanmerkelijke verbetering van de handel leidt, aangezien de producenten op deze wijze hun verkoop tot de directe afzet aan bepaalde grote afnemers beperken.

De tot nu toe bestaande verkooporganisatie van de kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken had in enkele uitzonderingsgevallen eveneens bepaalde groothandelaren ingeschakeld voor de bevoorrading van verbruikers, wier jaarlijks verbruik boven de voor de rechtstreekse bevoorrading van verbruikers tot nu toe vastgestelde kwantitatieve grens lag.

Het feit, dat de kolenmijnondernemingen zijn overeengekomen deze uitzondering nog gedurende twee jaar te handhaven, is niet discriminerend, daar de verkoop aan zodanige verbruikers krachtens deze overgangsregeling zonder discriminatie aan alle groothandelaren in kolen binnen de Gemeenschap is toegestaan.

Overigens behoudt de Hoge Autoriteit zich voor bij een latere beschikking vast te stellen, of en onder welke voorwaarden de kolenmijnondernemingen bevoegd zijn van de leveringen via de handel die verbruikers uit te sluiten, die hun brandstoffen weliswaar rechtstreeks van de producenten kunnen betrekken, doch desniettemin deze via de handel wensen te betrekken.

Ook de in de handelsregeling voor de directe bevoorrading van handelaren vastgestelde criteria beantwoorden, behoudens enkele uitzon-

(1) De verkoopgebieden zijn aangegeven in de bijlage van deze Beschikking.

deringen, aan de hierboven vermelde voorwaarden van Artikel 65 sub 2 van het Verdrag,

— daar zij bijdragen tot de afbakening van de arbeidsvelden der verschillende categorieën van groothandelaren (groothandelaren in de eerste hand, groothandelaren in de tweede hand), welke met de de kolenhandel typerende eigenschappen overeenkomt en zodoende tot een aanmerkelijke verbetering van de verkoop der brandstoffen,

— en daar de gekozen afbakening van de verkoopgebieden met het oog op hun omvang, het aantal van de vermoedelijk daarin werkzame groothandelaren en de overige bijzonderheden van de afzonderlijke verkoopgebieden (bijv. verhouding tussen de afzet van brandstoffen door een verkoopkantoor en de afzet van brandstoffen uit andere productiebekkens), alsmede met het oog op de revisieclausule (wijziging van de voorwaarden tot toelating, indien meer dan 10 % van de tot nu toe toegelaten handelaren zouden uitvallen), noch discriminerend werkt noch er toe leidt, dat hierdoor een gering aantal handelaren in de verkoopgebieden een zodanige positie verkrijgt, dat daardoor de mededinging wordt beperkt op een wijze, welke niet met de bepalingen van Artikel 65 sub 2 van het Verdrag in overeenstemming is.

De voorwaarde, welke voorts is gesteld om tot rechtstreekse aankoop te worden toegelaten,

> nl. dat de handelaar binnen zijn verkoopgebied tenminste 25.000 ton brandstoffen van de verkoopkantoren voor Ruhrkolen per jaar heeft afgezet,

leidt er echter toe dat de handelaar, ten einde zich het aan het rechtstreeks betrekken verbonden voordeel te verzekeren, tot deze hoeveelheid van 25.000 ton per jaar bij voorkeur brandstoffen van de beide andere verkoopkantoren voor Ruhrkolen zal betrekken en daardoor minder brandstoffen van de producenten in andere bekkens zal betrekken.

Dit criterium leidt

— enerzijds tot discriminatie, in het bijzonder ten aanzien van de producenten in de andere bekkens der Gemeenschap,

— en bevat bovendien beperkingen, welke verder gaan dan voor de afbakening noodzakelijk is, nl. het geven van een maatstaf voor een bepaalde omvang van de bedrijvigheid van de groothandel.

Dit gedeelte van de overeenkomsten met betrekking tot de regeling van de handel is derhalve in strijd met het verbod van Artikel 4 sub *b)* van het Verdrag alsmede met de voorwaarden van Artikel 65 sub 2 van het Verdrag, zodat uit dien hoofde geen ontheffing kan worden verleend.

Door de tot nu toe bestaande verkooporganisatie voor Ruhrkolen werd met betrekking tot de directe levering aan de groothandelaren een regeling toegepast, waarin niet dezelfde voorwaarden voor alle handelaren op de gemeenschappelijke markt waren vervat.

De thans door de kolenmijnondernemingen getroffen regeling dient derhalve, ten einde ontoelaatbare discriminaties tussen de handelaren onderling op de gemeenschappelijke markt te vermijden, zodanig te worden toegepast dat alle handelaren op de gemeenschappelijke markt op grond van in het voorafgaande kolenjaar verrichte aankopen dezelfde mogelijkheden hebben om als groothandelaar in de eerste hand te worden toegelaten.

In de nieuwe handelsregeling is een bijzondere overgangsregeling opgenomen, op grond waarvan — onafhankelijk van de voor de toekomst opnieuw vastgestelde criteria — ook die handelaren voorlopig als groothandelaar in de eerste hand worden erkend, die hetzij in het kolenjaar 1955-1956 reeds als groothandelaar in de eerste hand werden bevooraad, hetzij kunnen aantonen, dat zij gedurende het kolenjaar 1955-1956 aan de toen geldende voorwaarden voor de bevoorrading in de hoedanigheid van groothandelaar in de eerste hand zouden hebben beantwoord en wel een en ander voor zodanige periode totdat gedurende een geheel kolenjaar een voldoende bevoorrading met brandstoffen door het verkoopkantoor kan plaats vinden.

Tegen een zodanige regeling kunnen geen bezwaren worden gemaakt, voorzover langs deze weg de overgang van de tot nu toe gel-

dende regeling naar de nieuwe regeling wordt vergemakkelijkt.

Deze overgangsregeling dient echter te worden beperkt tot het kolenjaar 1956-1957, daar, indien dit niet het geval is, een zakelijk niet gerechtvaardigd onderscheid zou worden gemaakt

— tussen de krachtens deze overgangsregeling toegelaten handelaren (hoofdzakelijk de in de Bondsrepubliek gevestigde handelaren, ten aanzien van wie in het bijzonder de bovenste tonnagegrensomzet van 75.000 ton per jaar binnen de Gemeenschap niet zou gelden),

— en de handelaren, die slechts krachtens de nieuwe regeling worden toegelaten (in hoofdzaak de buiten de Bondsrepubliek gevestigde handelaren, die zouden moeten aantonen, dat zij deze grens van 75.000 ton per jaar hebben bereikt).

De betrokken kolenmijnondernemingen zijn voorts overeengekomen de handelsregeling slechts toe te passen ten aanzien van handelaren in zodanige gebieden van de gemeenschappelijke markt, waar gelijksoortige en niet discriminerende regelingen met betrekking tot de activiteit van alle handelaren uit de gemeenschappelijke markt gelden.

Deze beperking houdt in deze absolute vorm zelve een discriminatie in, daar zij er toe leidt, dat de handelaren in de betreffende gebieden van de gemeenschappelijke markt anders worden behandeld dan de handelaren in de overige gebieden.

Een zodanige ongelijke behandeling is zakelijk niet gerechtvaardigd

— aangezien de Hoge Autoriteit tot taak heeft tegen bestaande discriminaties binnen de gemeenschappelijke markt op te treden,

— aangezien echter een producent een van andere zijde tegen bepaalde handelaren toegepaste discriminatie niet mag beantwoorden door ten aanzien van deze handelaren eveneens discriminaties toe te passen.

Dit gedeelte van de overeenkomsten met betrekking tot de handelsregeling is derhalve met het verbod van Artikel 4 sub *b)* van het Verdrag alsmede met de bepalingen van Artikel 65 sub 2) van het Verdrag in strijd zodat dientengevolge geen ontheffing kan worden verleend.

De handelsregeling, welke door de betrokken kolenmijnonderneming ten aanzien van de gemeenschappelijke verkoop door de Mausegatt Ruhrkolen-Verkaufsgesellschaft werd getroffen, komt met de handelsregeling voor de beide andere verkoopkantoren voor Ruhrkolen overeen.

Door de betrokken kolenmijnondernemingen werd echter overeengekomen, dat voor wijziging van hun handelsregelingen na 1 April 1957 een meederheid van 60 % van de stemmen van alle vennoten vereist is. Hierdoor is een noodzakelijke mogelijkheid geschapen voor wijziging van de handelsregeling van de Mausegatt Ruhrkolen-Verkaufsgesellschaft, wanneer de betrokken kolenmijnondernemingen op grond van de ervaringen van een jaar van mening zijn, dat een wijziging wenselijk is, een en ander onafhankelijk van de ontwikkeling bij de andere verkoopkantoren en onafhankelijk van de medewerking van die kolenmijnondernemingen, welke niet aan de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft deelnemen.

De overeenkomsten van de betrokken kolenmijnondernemingen d. d. 13 december 1955 en 6 februari 1956 met betrekking tot een gemeenschappelijke verkoop door de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft en de invoering van een handelsregeling zijn derhalve noodzakelijk ter verwezenlijking van een aanmerkelijke verbetering van de verdeling van de brandstoffen.

Deze overeenkomsten gaan met inachtneming van de in de onderhavige beschikking vastgelegde beperkingen en voorwaarden niet verder dan voor hun doel noodzakelijk is; met inachtneming van de omvang van de door dit verkoopkantoor op de markt uitgeoefende invloed, verschaffen deze overeenkomsten aan de betrokken kolenmijnondernemingen niet de mogelijkheid om voor een belangrijk gedeelde van de brandstoffen op de gemeenschappelijke markt de prijzen vast te stellen, de productie of de afzet te beheersen of te beperken.

De Hoge Autoriteit zal er voortdurend op toezien, dat de betrokkenen de grenzen van de hun verleende ontheffing eerbiedigen, in het bijzonder dat zij de daarin vastgelegde beper-

kingen en voorwaarden in acht nemen en dat alle door de betrokkenen getroffen maatregelen noch de mededinging verder aan banden leggen dan voor het doel noodzakelijk is, noch met de overige bepalingen van het Verdrag in strijd zijn.

Aangezien dientengevolge alle overeenkomsten met inachtneming van de noodzakelijke beperkingen en voorwaarden verenigbaar zijn met de bepalingen van Artikel 4 sub *b)* en *d)* en Artikel 65 sub 2 van het Verdrag,

BESLUIT:

EERSTE DEEL

Gemeenschappelijke verkoop

Artikel 1

Ten aanzien van de overeenkomsten van onderstaande kolenmijnondernemingen

Gewerkschaft der Steinkohlenzeche Petrus Segen, Niederstüter
Concordia Bergbau AG, Oberhausen
Bergwerksgesellschaft Dahlbusch, Gelsenkirchen
Hamborner Bergbau AG, Duisburg-Hamborn
Friedrich Thyssen Bergbau AG, Duisburg-Hamborn
Bergwerksgesellschaft Hibernia AG, Herne
Niederrheinische Bergwerks AG, Neukirchen
Langenbrahm Steinkohlenbergbau AG, Essen
Bergbau AG Constantin der Große, Bochum
Diergardt-Mevissen Bergbau AG, Rheinhausen
Emscher-Lippe Bergbau AG, Datteln
Bergbau AG Ewald-König Ludwig, Herten
Dortmunder Bergbau AG, Dortmund
Hansa Bergbau AG, Dortmund
Erin Bergbau AG, Castrop-Rauxel
Gewerkschaft des Steinkohlenbergwerks Haus Aden, Herten
Gewerkschaft des Steinkohlenbergwerks Victoria Mathias, Essen
Steinkohlenbergwerk Westfalen AG, Ahlen

met betrekking tot een gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen, afkomstig van de bedrijven van de betrokken ondernemingen binnen de gemeenschappelijke markt,

vervat in de Akte van Oprichting van de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung - No. 1 en No. 2 c), alsmede in bijlage 7 van de overeenkomsten van 13 december 1955 (Notariële Akte No. 1268/1955, opgemaakt door Notaris Ewald Leveloh, Essen) en aangevuld met de nadere overeenkomsten van 6 februari 1956 (Notariële Akte No. 155/1956, opgemaakt door Notaris Ewald Leveloh, Essen),

wordt hierbij ontheffing van de verbodsbepaling verleend, voor zover de volgende artikelen geen verwerping, beperkingen of voorwaarden inhouden.

Artikel 2

Ten aanzien van de gemeenschappelijke verkoop van die brandstoffen, welke niet uit de bedrijven van de vennoten afkomstig zijn (§ 2, 2e alinea, van de akte van oprichting) of welke uit bedrijven afkomstig zijn, welke de vennoten na het sluiten van de overeenkomst van 13 december 1955 in eigendom, vruchtgebruik, pacht of anderszins in gebruik verkrijgen (§ 6, 3e alinea, van de akte van oprichting) wordt slechts ontheffing van de verbodsbepaling verleend voor een hoeveelheid van 500.000 ton per jaar. De gemeenschappelijke verkoop van grotere hoeveelheden behoeft bijzondere ontheffing door de Hoge Autoriteit.

Artikel 3

Aan de ontheffing zijn onderstaande voorwaarden verbonden:

1. De leden van de directie van het verkoopkantoor mogen niet terzelfdertijd werkzaam zijn als:

— lid van de directie van de Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung,

— lid van de directie van de Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung,

— President-Directeur van het door de drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen opgericht Gemeenschappelijk Bureau,

— lid van de directie van de Ruhrkohlen-Exportgesellschaft mit beschränkter Haftung,

— lid van de directie van de Ruhrkohle-Treuhandgesellschaft mit beschränkter Haftung.

2. De agenten of vertegenwoordigers van het verkoopkantoor mogen niet terzelfdertijd als agent of vertegenwoordiger van de Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung of van de Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung werkzaam zijn.

3. Het verkoopkantoor mag niet uit eigen middelen — hetzij rechtstreeks hetzij door bemiddeling van de Ruhrkohle-Treuhandgesellschaft mit beschränkter Haftung — leningen of zekerheden aan een ander verkoopkantoor voor Ruhrkolen of aan een ander verkoopkantoor deelnemende kolenmijnonderneming verstrekken.

4. Het verkoopkantoor dient zijn voorwaarden, waarbij de afzet van zijn producten wordt geregeld, in het bijzonder de voorwaarden met betrekking tot de rechtstreekse bevoorrading van verbruikers of de rechtstreekse bevoorrading van handelaren, en voorts eventuele overeenkomsten terzake van een beperking van de activiteit van een handelaar in een bepaald geografisch gebied op zodanige wijze vast te stellen en toe te passen, dat deze voorwaarden of overeenkomsten niet in strijd zijn met de verbodsbepalingen, vervat in Artikel 4, sub *b)* en *d)*, van het Verdrag.

Een en ander onverminderd de beperkingen en voorwaarden, welke in het tweede deel van deze beschikking met betrekking tot de overeenkomsten van de betrokken ondernemingen inzake de handelsregeling zijn vervat.

5. Voorzover in de leveringsvoorwaarden van de betrokken kolenmijnondernemingen of van het verkoopkantoor is bepaald, dat levering af-mijn of af-mijnhaven zal geschieden, mogen noch de betrokken kolenmijnondernemingen, noch het verkoopkantoor de koper beletten de brandstoffen franco mijn of mijnhaven in ontvangst te nemen en zelf te vervoeren of door een daarmede door hem belaste onderneming te doen vervoeren.

6. Voorzover in de leveringsvoorwaarden van de betrokken kolenmijnondernemingen of van het verkoopkantoor is bepaald, dat de levering fob Duisburg-Ruhrort zal geschieden, mogen noch de betrokken kolenmijnondernemingen noch het verkoopkantoor de koper beletten de brandstoffen fob Duisburg-Ruhrort in ontvangst te nemen en zelf te vervoeren of door een daarmede door hem belaste onderneming to doen vervoeren.

7. Indien de koper de gekochte brandstoffen zelf wenst te vervoeren of door een daarmede door hem belaste onderneming wenst te doen vervoeren, mogen noch de betrokken kolenmijnondernemingen noch het verkoopkantoor ten aanzien van de koper bij de afwikkeling van het vervoer, in het bijzonder bij het reserveren van lichterruimte tegenover andere kopers discriminatie toepassen.

8. Voorzover de betrokken kolenmijnondernemingen of het verkoopkantoor aan de groothandelaren, die rechtstreeks worden bevoorraad (groothandelaren in de eerste hand) bepaalde kortingen verlenen voor de wederverkoop aan verbruikers of kleinhandelaren, dienen dezelfde kortingen ook dan aan groothandelaren in de eerste hand te worden verleend, indien zij de brandstoffen aan een groothandelaar in de tweede hand voor wederverkoop aan genoemde verbruikers of kleinhandelaren leveren.

9. De betrokken kolenmijnondernemingen alsmede de directeuren van het verkoopkantoor dienen in het kader van de bevoogdheden, waarover zij beschikken

— krachtens de akte van oprichting van de Mausegatt Ruhrkohlen - Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung d. d. 13 december 1955,

— krachtens de overeenkomst met betrekking tot de oprichting van een Commissie voor het opstellen van de normen d. d. 13 december 1955,

— krachtens de in het kader van de Commissie voor het opstellen van de normen genomen besluiten,

— krachtens de overeenkomst tot oprichting van het Gemeenschappelijk Bureau d. d. 13 december 1955,

alles in het werk te stellen ten einde een onbillijke verdeling van de verminderde werkgelegenheid over de werknemers, welke het gevolg zou kunnen zijn van een verminderde vraag te vermijden, en in geval van bovenmatige vraag, ongelijkheden ten aanzien van de bevoorrading te vermijden.

10. Het verkoopkantoor dient de Hoge Autoriteit onverwijld in kennis te stellen van:

a) alle besluiten van de algemene vergadering en van de raad van toezicht,

b) alle overeenkomsten, op grond waarvan de Ruhrkohle-Treuhandgesellschaft mit beschränkter Haftung wordt belast in Treuhand met de uitvoering van boekhoudkundige, geld- en afrekeningszaken, het beheer van vermogensbestanddelen, alsmede van het ponskaartensysteem,

c) alle wijzigingen of aanvullingen van de sub a) en b) genoemde besluiten of overeenkomsten.

TWEEDE DEEL

Handelsregeling

Artikel 4

Ten aanzien van de overeenkomsten van de in Artikel 1 genoemde kolenmijnondernemingen met betrekking tot de invoering van een handelsregeling met ingang van 1 april 1956,

vervat in de overeenkomsten van 6 februari 1956 (notariële akte No. 155-1956, opgemaakt door Notaris Ewald Leveloh, te Essen),

wordt ontheffing van de verbodsbepaling verleend, voor zover de volgende Artikelen geen verwerping, beperkingen of voorwaarden inhouden.

Artikel 5

(1) Ontheffing wordt verleend van de verbodsbepaling ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen, waarbij woordt bepaald, alle transacties met die industriële verbruikers die in het voorafgaande kolenjaar niet meer dan 30.000 ton steenkool, steenkoolcokes of steenkoolbriketten hebben verbruikt, aan de groothandel over te laten (No. I, 1 en 3 van de handelsregeling).

(2) Voorts wordt ontheffing van de verbodsbepaling verleend ten aanzien van de overeenkomst der betrokken kolenmijnondernemingen, waarbij wordt bepaald, aan de groothandel in kolen tot en met 31 maart 1958 eveneens transacties met die industriële verbruikers over te laten, die in het kolenjaar 1955-1956 weliswaar een hoeveelheid van meer dan 30.000 ton per jaar van de in de eerste alinea genoemde brandstoffen hebben verbruikt doch tot nu toe bij wijze van uitzondering via de groothandel in kolen werden bevoorraad (No. I, 2 van de handelsregeling).

(3) De Hoge Autoriteit behoudt zich het recht voor bij een latere beschikking te bepalen, of de bevoorrading via de handel van industriële verbruikers met een jaarlijks verbruik van meer dan 30.000 ton van de in de eerste alinea genoemde brandstoffen kan worden geweigerd, indien deze verbruikers via de handel wensen in te kopen.

Artikel 6

Ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen, waarbij de bevoorrading van de kleinhandel in kolen aan de groothandelaren in kolen wordt overgelaten (No. I, 4 van de handelsregeling), wordt ontheffing van de verbodsbepaling verleend.

Artikel 7

Ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen met betrekking tot de vaststelling van het rayon van de groothandelaren in kolen (No. II, 1 van de handelsregeling benevens bijlage) wordt ontheffing van de verbodsbepaling verleend voor zover de rechtstreekse bevoorrading van een groothandelaar in kolen (zgn. bevoorrading in de eerste hand) aan onderstaande vereisten voldoet:

1. De handelaar dient in het voorafgaande kolenjaar tenminste 75.000 ton steenkool, steenkoolcokes, steenkoolbriketten, bruinkoolbriketten, bruinkoolhalfcokes of „Pechkohle" uit de productiebekkens der Gemeenschap, alsmede gascokes op de gemeenschappelijke markt te hebben afgezet;

2. De handelaar dient binnen het verkoopgebied (1), waarin hij wordt toegelaten, in het voorafgaande kolenjaar tenminste 40.000 ton van de in de eerste alinea genoemde brandstoffen uit de productiebekkens der Gemeenschap of gascokes te hebben afgezet;

3. De handelaar dient binnen het betreffende verkoopgebied in het voorafgaande kolenjaar tenminste 12.500 ton brandstoffen van het verkoopkantoor te hebben afgezet;

(1) De verkoopgebieden zijn aangegeven in de bijlage van deze beschikking; zie in dit verband eveneens Artikel 9, sub 5.

4. De handelaar dient aan de eisen welke gewoonlijk aan een groothandelaar worden gesteld (bijv. credietwaardigheid, gevestigd zijn in het verkoopgebied, het er op nahouden van voldoende voorraden, markt- en warenkennis, grote kring van afnemers, verkoop van een grote schakering soorten en grootten), te voldoen; de eis van voldoende voorraden wordt slechts gesteld, voor zover voldoende voorraden met het oog op de vervoersbepalingen (in het bijzonder de spoorwegtarieven) en met het oog op de bijzondere eigenschappen van het door de handelaar bewerkte afzetgebied kunnen worden gevergd.

Artikel 8

Ten aanzien van de overeenkomst der betrokken kolenmijnondernemingen met betrekking tot de vaststelling van het rayon der groothandelaren in kolen (No. II, 1 van de handelsregeling benevens bijlage) wordt geen ontheffing van de verbodsbepaling verleend voor zover door genoemde overeenkomst de rechtstreekse bevoorrading als groothandelaar (zgn. bevoorrading in de eerste hand) afhankelijk wordt gesteld van de vervulling van de bijzondere voorwaarde, dat de handelaar in het voor hem opengestelde verkoopgebied in het voorafgaande kolenjaar tenminste 25.000 ton brandstoffen van de verkoopkantoren voor Ruhrkolen heeft afgezet.

Artikel 9

Voor zover krachtens de onderhavige beschikking ten aanzien van de overeenkomsten van de betrokken kolenmijnondernemingen met betrekking tot de vaststelling van het rayon der groothandelaren in kolen ontheffing van de verbodsbepaling wordt verleend, wordt deze ontheffing afhankelijk gesteld van de navolgende beperkingen en voorwaarden:

1. De toepassing van de voorschriften inzake de vaststelling van het rayon der groothandelaren in kolen in de eerste hand dient op zodanige wijze te geschieden, dat alle handelaren op de gemeenschappelijke markt op een niet discriminerende wijze aan het begin van elk kolenjaar door het verkoopkantoor in staat worden gesteld aan de hand van de door hen in de loop het voorafgaande kolenjaar direct of indirect van het verkoopkantoor en uit de productiebekkens der Gemeenschap betrokken brandstoffen het bewijs te leveren, dat zij aan de voorwaarden tot toelating voor directe aankoop voldoen.

2. Voor de eerste toelating gedurende het kolenjaar 1956-1957 dient deze regeling als volgt te worden toegepast:

a) Voor zover de toelating van een groothandelaar in kolen afhankelijk is gesteld van de voorwaarde, dat de handelaar in het voorafgaande kolenjaar tenminste 12.500 ton brandstoffen van een verkoopkantoor heeft afgezet (vergelijk Artikel 7, sub 3, van de onderhavige beschikking), wordt door de groothandelaar aan deze voorwaarde voldaan, indien hij kan bewijzen,

— dat hij gedurende het kolenjaar 1955-1956 deze hoevelheden rechtstreeks van een of meer van de voormalige zes verkoopkantoren voor Ruhrkolen heeft gekocht,

— of dat hij gedurende het kolenjaar 1955-1956 deze hoeveelheden indirect heeft betrokken, nl. van een groothandelaar of organisatie, welke op hun beurt deze hoeveelheden direct of indirect van een of meer van de voormalige verkoopkantoren voor Ruhrkolen hebben betrokken.

b) Indien krachtens bovenstaande beginselen de door een groothandelaar gedurende het kolenjaar 1955-1956 gekochte hoeveelheden Ruhrkolen tenminste 12.500 ton bedragen, is de groothandelaar gerechtigd rechtstreeks brandstoffen te betrekken van een door hem te verkiezen verkoopkantoor.

c) Indien de door een groothandelaar gedurende het kolenjaar 1955-1956 betrokken hoeveelheden Ruhrkolen groter zijn dan 12.500 ton, geeft de meerdere hoeveelheid hem het recht zich hiervoor tot ieder der andere verkoopkantoren te wenden voor zover dit excedent telkens minstens 12.500 ton bedraagt.

3. Krachtens de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen (No. II, 2 van de handelsregeling) worden gedurende een overgangsperiode tot de beëindiging van het kolenjaar 1956-1957 daarenboven ook die groothandelaren als groothandelaar in de eerste hand toegelaten

— die hetzij gedurende het kolenjaar 1955-1956 reeds als groothandelaar in de eerste hand werden bevooraad,

— of die kunnen aantonen, dat zij gedurende het kolenjaar 1955-1956 aan de gedurende dit tijdvak geldende voorwaarden voor de bevoorrading als groothandelaar in eerste hand hebben voldaan.

Ten aanzien van de overeenkomst der kolenmijnondernemingen (No. II, 2 van de handelsregeling) waarbij wordt bepaald, dat deze overgangsregeling van kracht blijft totdat gedurende een geheel kolenjaar een voldoende hoeveelheid brandstoffen van het verkoopkantoor is aangekocht, wordt geen ontheffing verleend.

4. Indien na beëindiging van de sub 3 vastgestelde overgangsperiode zou blijken, dat bij toepassing van de voorschriften, ten aanzien waarvan krachtens Artikel 7 van de onderhavige beschikking ontheffing van de verbodsbepaling is verleend, binnen een verkoopgebied meer dan 10 % van de in het kolenjaar 1955-1956 werkzame groothandelaren niet langer aan de voorwaarden voor toelating als groothandelaar in kolen in de eerste hand voldoen, dient het verkoopkantoor in het kader van de overeenkomsten met betrekking tot de verkoopregeling van 6 februari 1956 (No. II, 2, 4e alinea) zijn voorwaarden zodanig te wijzigen, dat tenminste 90 % van de in het kolenjaar 1955-1956 werkzame groothandelaren in het betreffende verkoopgebied kunnen worden toegelaten.

5. Wijzigingen van de in de bijlage van deze beschikking vastgestelde verkoopgebieden behoeven de goedkeuring van de Hoge Autoriteit voor zover hiermede geen grenswijzigingen van geringe betekenis zijn gemoeid.

Artikel 10

Geen ontheffing van de verbodsbepaling wordt verleend ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen (No. II, 3 van de handelsregeling), waarbij wordt bepaald, dat de voorschriften voor de toelating van handelaren slechts van toepassing zijn ten aanzien van de handelaren in zodanige gebieden van de gemeenschappelijke markt, waar voor de activiteit van alle handelaren van de gemeenschappelijke markt gelijksoortige en niet-discriminerende regelingen gelden.

Artikel 11

(1) Ten aanzien van de overeenkomsten van de betrokken kolenmijnondernemingen met betrekking tot de voorwaarden, waaronder de handelsregeling kan worden gewijzigd (No. IV van de handelsregeling), met name

— t/m 31 maart 1957 slechts met een meerderheid van 75 % van de stemmen van alle vennoten,

— na dit tijdstip met een meerderheid van 60 % van de stemmen van alle vennoten,

wordt ontheffing van de verbodsbepaling verleend.

(2) Verzwaring van deze voorwaarden is slechts na voorafgaande goedkeuring van de Hoge Autoriteit krachtens Artikel 65, sub 2, van het Verdrag toegestaan.

DERDE DEEL

Algemene Bepalingen

Artikel 12

Voor alle bij de onderhavige beschikking verleende ontheffingen van de verbodsbepaling geldt de navolgende beperking:

Elke wijziging

— van de akte van oprichting van de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung van 13 december 1955 en van de nadere overeenkomsten van 6 februari 1956,

— van een besluit of enige beslissing van de algemene vergadering, de raad van toezicht of andere organen van dit verkoopkantoor,

— van het besluit met betrekking tot de handelsregeling van 6 februari 1956

behoeft krachtens de bepalingen van de akte van oprichting van de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung

en van het besluit met betrekking tot de handelsregeling uitsluitend de medewerking van de bij dit verkoopkantoor aangesloten kolenmijnondernemingen.

Artikel 13

(1) De Hoge Autoriteit zal krachtens de Artikelen 47 en 65 sub 3 van het Verdrag in de mate welke zij noodzakelijk acht, voortdurend er op toezien dat de betrokken kolenmijnondernemingen en het Mausegatt-verkoopkantoor voor Ruhrkolen binnen het kader van de bij deze beschikking verleende ontheffingen blijven, in het bijzonder dat zij de daarbij vastgestelde beperkingen, bedingingen en voorwaarden in acht nemen, alsmede dat alle door de betrokkenen in het kader van deze organisatie getroffen maatregelen voor het bereiken van het in Artikel 65 sub 2 *a* van het Verdrag omschreven doel noodzakelijk zijn, zonder dat daarbij de bepalingen van het Verdrag worden overtreden en beperkingen worden voorgeschreven, welke verder gaan dan voor het desbetreffende doel noodzakelijk is,

(2) De Hoge Autoriteit behoudt zich voor de vorm waarin zij haar toezicht zal uitoefenen, nader te bepalen.

Artikel 14

Deze beschikking treedt in werking op het tijdstip waarop de betrokken kolenmijnondernemingen hiervan in kennis zijn gesteld. Haar geldigheidsduur loopt op 31 maart 1959 af.

Deze beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 15 februari 1956.

Door de Hoge Autoriteit

De Vice-Voorzitter

ETZEL

BIJLAGE BIJ BESCHIKKING No. 7-56

Begrenzing van de verkoopgebieden

(ad Artikel 7 van de Beschikking)

Verkoopgebied 1 (Hamburg en Nederland)

het Land Schleswig-Holstein
de Hansestadt Hamburg
de Hansestadt Bremen
van het Land Niedersachsen: de Regierungsbezirke Aurich, Osnabrück, Stade
het Verwaltungsbezirk Oldenburg
van het Regierungsbezirk Lüneburg: de Kreise Harburg en Lüneburg, alsmede de Grafschaften Diepholz en Hoya van het Regierungsbezirk Hannover
Nederland

Verkoopgebied 2 (Duisburg, Dortmund en Hannover)

van het Land Niedersachsen de Regierungsbezirke Lüneburg en Hannover (met uitzondering van de tot het verkoopgebied 1 behorende delen)
het Verwaltungsbezirk Braunschweig en Regierungsbezirk Hildesheim
van het Land Hessen het Regierungsbezirk Kassel, het noordelijke deel van het Regierungsbezirk Darmstadt (Alsfeld, Gießen, Lauterbach) en het Regierungsbezirk Wiesbaden met de Kreise Biedenkopf, Dillkreis, Limburg, Oberlahnkreis en Wetzlar
van het Land Nordrhein-Westfalen de Regierungsbezirke Detmold, Münster, Arnsberg en Düsseldorf

Verkoopgebied 3 (Keulen, Aken, België en Luxemburg)

van het Land Nordrhein-Westfalen de Regierungsbezirke Keulen en Aken
van het Land Rheinland-Pfalz het Regierungsbezirk Koblenz (met uitzondering van Birkenfeld en Kreuznach)
het Regierungsbezirk Montabaur en het Regierungsbezirk Trier (met uitzondering van de Kreise Bernkastel, Saarburg en Trier)
Luxemburg en België

Verkoopgebied 4 (Zuid-Duitsland met inbegrip van Oost-Frankrijk)

de Landen Beieren en Baden-Württemberg
van het Land Hessen het Regierungsbezirk Darmstadt (voor zover dit niet onder verkoopgebied 2 ressorteert)
het Regierungsbezirk Wiesbaden (met uitzondering van de tot verkoopgebied 2 behorende Kreise)
van het Land Rheinland-Pfalz de Regierungsbezirke Rhein-Hessen en Pfalz
van het Regierungsbezirk Koblenz de Kreise Birkenfeld en Kreuznach en van het Regierungsbezirk Trier de Kreise Bernkastel, Saarburg en Trier
Saargebied en Oost-Frankrijk en wel de departementen:
Moselle, Meuse, Haute-Marne, Côte d'Or, Meurthe et Moselle, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Vosges, Haute Saone, Belfort, Doubs, Jura

Verkoopgebied 5

Noord-Frankrijk met inbegrip van het gebied van de aanvoerwegen via de Seine

Verkoopgebied 6

Het overige deel van Frankrijk

Verkoopgebied 7

Italië.